

ропейски народы. Всички Християнски държави (Славени и Гърци), кои сѣ ся простирали помѣжду Дунавъ, Савъ, Адриатическо, Ионическо, Гърцко и Чървено море губили сѣ една следъ другъ независность-тъ си и поставали тѣхни платежни провинциѣ, догдѣ най-после не сѣ подпаднали свършено, можда Гърци пакъ причина, подъ тѣхнѣ неограничнѣ власть, и тѣй като изгубихъ и най-последны-тъ си условія, подъ кои-то сѣ ти признавали турскѣ власть, когда сѣ ги Турцы-тъ покорявали въ начало, тогда сѣ станали свършени роби и пленъ на това насилно Азіятско племя. Тѣхни-тъ страданія тогда отъ день надень трупали сѣ ся се по-много и по-много; всичко что е было тѣхна собственость станало е на тѣхни-тъ сурови завоеватели притяжаніе, и оно что имъ е было най-милло и най-свято станало е подлога подъ тѣхны крака; съ еднѣ думъ като че е престанало въ тѣхъ челоуѣчество-то, никой ние былъ господарь отъ себе си и разумъ-тъ си, понеже е дивый азіятинъ, яничаръ, ималъ спротивъ скотъ-тъ и звѣрь-тъ сравнително на Християнинъ-тъ почти безграничнѣ милость.

Въ таковы жалостны околности преминали сѣ ти бѣдни Славени дълги вѣкове.